Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA №17. d. 20 października 1920 r.

Spis rzeczy.

1.

OKÓLNIK

do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Dyrekcji Budowy, Biura przebudowy Węzła Warszawskiego, wszystkich Sekcji M. K. Ż., Sekretarjatu Generalnego i Kontroli Ministerjalnej w sprawie kontroli biletów w pociągach, z dn. 16/X 1920 r. № 38223/20.

Podczas jazdy koleją zwraca uwagę powszechnie zauważony fakt, że kontrola tak ważnych dokumentów, jak bilety bezpłatnej lub ulgowej jazdy dokonywa się w pociągach nader niedokładnie.

Konduktorzy, rewidując rzeczone bilety, w większości wypadków czynność swoją ograniczają na przecięciu szczypcami okazanego biletu, częstokroć nie oglądając go wcale. O żądaniu okazania do biletu dowodu tożsamości osoby, czyli legitymacji, niema mowy. Zauważono przytem, że na żądanie okazania biletu konduktorzy zadawalniają się odpowiedzią: „roczny“, nie zadając sobie fatygi obejrzenia biletu i legitymacji.

Z braku ścisłej kontroli wypadki nielegalnego korzystania z biletów bezpłatnej jazdy w ostatnich czasach bynajmniej nie należą do rzadkich, co naraża skarb państwa na poważne straty. Tak opieszałe przez konduktorów traktowanie swoich obowiązków nie może być nadal tolerowane.

Polecam przeto Dyrekcjom Kolei Państwowych wpoić w konduktorów sumienne pełnienie obowiązków służby i pouczyć ich na czem mianowicie kontrola biletów wogóle, a ulgowych w szczególności polega.

Podczas rewizji bilet bezpłatny lub zniżkowy winien być przez konduktora dokładnie zbadany, czy ważny jest wogóle na przejazd, a w szczególności na dany pociąg, czy termin ważności jeszcze nie upłynął i bezwarunkowo powinna być żądana legitymacja, chyba, że bilet zaopatrzony jest w sempel „ważny bez okazania dowodu tożsamości osoby“. Przy sprawdzaniu legitymacji baczyć należy, czy jest ona na dany rok poświadczona, a w przeciwnym razie właściciela jej, jako nieposiadającego legitymacji, uważać należy za bezbiletowego. Szczególnie baczną uwagę należy zwracać na bilety okresowe, wydane na okaziciela i z całą skrupulatnością zbadać, czy w notatniku wewnątrz biletu zawartego, zapełnione są wszystkie rubryki, t. j. czy jest wystawiona data wydania biletu do jazdy, imię i nazwisko pracownika, stanowisko służbowe i jego własnoręczny podpis i czy nazwisko w notatniku wymienione zgadza się z okazaną legitymacją służbową. W razie jakichkolwiek uchybień pasażera z biletu takiego korzystającego, należy uważać za bezbiletowego i podlegającego wszelkim skutkom do osób tych stosowanym.

Bilety okresowe nieważne lub ujawnione u osób nie mogących się należycie wylegitymować, ma konduktor rewizyjny odebrać i przedłożyć w drodze służbowej Dyrekcji, która odeśle je z opisem okoliczności, wśród których bilet skonfiskowano władzy wystawiającej odnośny bilet.

Również polecam zarządzić, aby pracownicy czy to kolejowi, czy ministerjalni, posiadający bezpłatne bilety okresowe, podczas jazdy okazywali je na żądanie konduktorów bez żadnych trudności.

Wreszcie polecam pouczyć pracowników kas osobowych, iż należy bezwarunkowo ostemplowywać przy wydawaniu biletów ulgowych dowody tożsamości osoby dla członków rodzin pracowników, o ile te dowody uprawniają do 12 tylko przejazdów w roku (dowody z niebieską wkładką).

Minister:
(—) K. Bartel

2.

OKÓLNIK

do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie i Oddziału Budowy Kolei Państwowych we Lwowie w sprawie bezpłatnego przewozu ciał zmarłych w służbie polsk. kolei państw. pracowników, z dn. 1/X 1920 r. № 22068/I/1.

Przyznaje się bezpłatny przewóz ciał zmarłych w służbie polskich kolei państwowych pracowników oraz ich najbliższych członków rodziny, którzy za życia mieli prawo do biletów bezpłatnej jazdy w myśl uwagi do § 5 przepisów tymczasowych o przejazdach ulgowych. Ulga ta ma być stosowana jedynie wówczas, gdy w miejscu służby pracownika niema cmentarza grzebalnego, gdy pracownik lub też powyżej określony członek jego rodziny zmarł poza miejscem stałego swego pobytu a wreszcie gdy pracownik posiada grób familijny zdala od miejsca, gdzie pełni służbę.

Zarządzenie niniejsze poleca się uważać jako § 17 tymczasowych przepisów o przejazdach ulgowych (Dziennik rozporządzeń M. K. Ż. № 3 z roku 1919 poz. 33).

Minister:
(—) *K. Bartel*

3.

OKÓLNIK

do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie i Oddziału Budowy Kolei Państwowych we Lwowie, w sprawie wypłaty „pośmiertnego" w wypadkach śmierci etatowych pracowników, z dnia 2/X 1920 r. № 39309.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmiam, że „pośmiertne" w wypadkach śmierci etatowego pracownika należy wypłacać z ważnością od 1 lipca 1920 r. w wysokości 3 miesięcznej płacy, wraz ze wszystkimi dodatkami. Za podstawę do obliczenia wysokości „pośmiertnego" należy przyjąć uposażenie należące się zmarłemu pracownikowi w myśl postanowień Ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ustaw № 65.

Pośmiertne w tej wysokości wypłacać wolno tylko żonie (mężowi, o ile ten jest na utrzymaniu żony jako pracowniczki kolejowej) i dzieciom. Dalszej rodzinie zaś, względnie innym osobom, które poniosły koszta pogrzebu zmarłego etatowego pracownika, zwraca się rzeczywiste udowodnione koszta pogrzebu, nie przewyższające jednak w żadnym razie trzymiesięcznej płacy zmarłego, wraz z dodatkami.

Minister:
(—) *K. Bartel.*

4.

OKÓLNIK

do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych w sprawie przyjmowania na służbę kolejową pracowników w porządku wskazanym w „Przepisach badania lekarskiego pracowników kolejowych”, z dn. 12/X 1920 r. № 40503.

Polecam w przyjmowaniu nowowstępujących na służbę kolejową pracowników trzymać się porządku wskazanego w wydanych przez Ministerstwo (w II wydaniu) „Przepisach badania lekarskiego pracowników kolejowych“ i rozesłanych Dyrekcjom.

Również polecam stosować się do tych przepisów przy dokonywaniu perjodycznego badania kolejowych pracowników.

Poza tem zaznaczam, że według posiadanych przeze mnie wiadomości okólnik mój z dnia 27/V r. b. za № 17175, nie wszędzie dotąd został należycie wypełniony. Zwracam uwagę, że nie stosowanie się do tego okólnika naraża Skarb Państwa na wielomiljonowe straty i dla tego uprzedzam, że po 1 stycznia 1921 r. winni opieszałości w jego spełnieniu będą przeze mnie surowo karani.

Minister:

(—) *K. Bartel*

5.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zmiany postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich z dn. 7/X 1920 r. № 41279/17.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82 z dnia 10 kwietnia 1919 r.) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, co następuje:

Ograniczenie odpowiedzialności kolei w myśl ustępu II, 10 (rozporządzenia z dnia 15 października 1919 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich (Dz. U. № 83 z 1919 r. poz. 455), ostatnio przedłużone rozporządzeniem z dnia 20 kwietnia 1920 r. do końca lipca 1920 r. (Dz. U. № 36 z 1920 r., poz. 205), przedłuża się do końca grudnia 1920 r. z tą zmianą, że kwota „1,50 marek polskich“ podwyższa się na „5 marek polskich“.

Minister:

(—) *K. Bartel*

ZAWIADOMIENIA.

6.

Zwolnieni ze służby:

W Dyrekcji Lwowskiej.

Sabar Michał i Włoch Piotr, pomoc. przetokowi urz. ruchu Przemyśl, od dnia 27 kwietnia r. b., za kradzież.

Stecko Michał, lampista urz. ruchu Stryj, od dnia 1 listopada r. 1918; Petryczko Piotr, dozorca tegoż urz. ruchu, od dnia 19 lutego r. b.; Martyn Grzegorz, Pędzierski Antoni i Czuplakiewicz Józef, konduktorzy tegoż urz. ruchu, pierwszy od dnia 5 czerwca r. b., a dwaj pozostali od dnia 6 czerwca r. b.; Hawryłow Andrzej, palacz parowozowni Stryj, od dnia 1 listopada r. 1918; Stoller Ludwik, maszynista tejże parowozowni, od dnia 2 czerwca r. b.; Petrow Roman, magazynomistrz, i Serediak Michał, palacz tejże parowozowni, obaj od dnia 14 maja r. b.; Jaciow Bazyli, strażnik sekc. kons. Stryj, od dnia 1 lutego r. b.; Wojtowicz Jan, Ryżak Stefan i Kozak Jan, konduktorzy urz. ruchu Przemyśl, oraz Opryszko Jan, zwrotniczy tegoż urzędu, od dnia 14 maja r. b.; Ismanicki Teodor, starszy przetokowy tegoż urzędu, od dnia 4 czerwca r. b ; Solhan Teodor, podmajstrzy warsztatów Przemyśl, od dnia 29 maja r. b.; Hołówczak Bazyli, Kuniec Daniel i Szlomkowicz Marek, starsi konduktorzy urz. ruchu Lwów, pierwsi dwaj od dnia 17 lutego r. b.; a Szlomkowicz od dnia 14 maja r. b.; Kolisnyk Dymitr, Leszczyszyn Michał i Liskowacki Aleksander, konduktorzy urz. ruchu Lwów, pierwszy od dnia 17 lutego, drugi od dnia 19 lutego, a trzeci od dnia 14 maja r. b.; Kossak Eljasz, zwrotniczy, i Hewko Józef, przetokowy urz. ruchu Drohobycz, pierwszy od dnia 23 maja, a drugi od dnia 31 marca r. b.; Ilczyszyn Michał, przetokowy urz. ruchu Stare Brody, od dnia 31 marca r. b,; Mandziak Michał, kontroler zwrotnic, i Mudryj Antoni, zwrotniczy urz. ruchu Posada Chyrowska, pierwszy od dnia 14 maja, a drugi od dnia 4 czerwca r. b.; Ilnicki Zygmunt, dozorca urz. ruchu Tarnopol, od dnia 28 maja r. b.; Mycawka Michał, sługa stacyjny urz. ruchu Złoczów, od dnia 4 czerwca r. b.; Pułhuj Bazyli, zwrotniczy urz. stac. Uhnów, od dnia 31 marca r. b.; Kozioł Jacenty, starszy konduktor urz. ruchu Sambor, od dnia 25 czerwca r. b.; Iwanejko Dymitr, przetokowy urz. ruchu Chyrów od dnia 31 marca r. b.; Brodowicz Jan, magazynomistrz urz. stac. Podhajce, od dnia 6 czerwca r. b.; Sabara Piotr, strażnik sek. kons. Rawa r., od dnia 3 czerwca r. b.; Myciński Jan, asystent urz. stac. Zadwórze, i Andruszków Józef, strażnik sek. kons. Drohobycz, od dnia 25 czerwca r. b.; Simenacz Mikołaj, zwrotniczy urz. stac. Hłuboczek Wielki, od dnia 4 czerwca r. b., i Szewczyk Piotr, zwrotniczy urz. ruchu Przemyśl, od dnia 16 czerwca r. b, wszyscy na podstawie orzeczenia komisji rehabililitacyjnej za wrogie odnoszenie się do narodowości polskiej.

Tłoczono w Drukarni Państwowej 11245